

La Teatrul „Vasilache“, festivitatea a căpătat culori și străluciri proprii datorită copiilor. Sute de pionieri și „șoimi ai patriei“ au ținut să dăruiască artiștilor păpușari și oaspeților flori, multe flori, transformând sălița teatrului într-o grădină. Un „mulți ani trăiască“ izbucnit pe neașteptate și cîntat cu glasuri cristaline, din toată inima, de cei de-o șchioapă, a impresionat profund auditoriul.

Lucia Olaru Nenati — inimoasă și dăruită animatoră a acestui mic și sirguincios colectiv — a evocat apoi, cu mîndrie, realizările obținute de păpușarii botoșăneni de-a lungul celor trei decenii de activitate.

Sînt unul dintre cei care, în acești 30 de ani, am urmărit și pașii făcuți de echipa păpușarilor pe calea maturizării artistice. Am văzut, cu diverse prilejuri, cîteva montări încîntătoare, pline de farmec. În spiritul tradiției montărilor „cu paravan“, dar și cu dorința de a adopta noi mijloace de expresie, proprii teatrului modern de păpuși, au apărut, aici, cîteva reprezentații care au situat echipa botoșănenilor printre cele fruntașe.

Tenacitatea, perseverența, ambiția creatoare, munca asiduă a colectivului, îmbinate cu colaborarea unor artiști păpușari de prestigiu, regizori și pictori scenografi cunoscuți, au produs, în ultimul timp, spectacole meritorii, în care și-au spus pe deplin cuvîntul formulele noi, de stilizare modernă.

Am apreciat, astfel, fără rezerve *Aventurile unei mici vrăjitoare*, spectacol realizat de Liviu Steciuc în ipostază de autor-adaptator (după o lucrare a lui Ottfried Preussler), de regizor și de ilustrator muzical. Inventivă, plină de fantazie și rafinement, montarea impune cu haz, gingășie și plasticitate un erou simpatice și original: o mică vrăjitoare deloc înspăimîntătoare, dimpotrivă, dăruită total oamenilor și faptelor bune. Scenografia inspirată a lui Simő Enikő, păpușile reușite, frumoase întrupări din vauluri transparente (vrăjitoarele mari), din lemn și pinză colorată, cu moțuri de rafie (mica vrăjitoare), din fire și ciucuri viu colorați (corbul), din nuiete (mături de tot felul), au imprimat reprezentației valori de gen pregnantă. Ideile ingenioase ale regizorului și talentul interpretativ al artiștilor minuiitori au potențat carac-

terul educativ al montării. Am remarcat-o din nou (a cîta oară ?) pe Gabriela Nistorică, pentru vocea ei tinerească și pură, pentru tehnica minuirii, pentru sensibilitatea și dezinvoltura cu care a impus chipul năstrușnicei eroine.

Dovedind resurse inepuizabile, Gabriela Nistorică, împreună cu ceilalți zeloși coechipieri: Sergiu Grigore, Alexandru Brumă, Iulia Boroș, Valentin Dobrescu, Maria Matei, Veta Grigoruță (fiecare interpretînd mai multe roluri), asigurîndu-și „complicitatea“ aceleiași scenografe și a multilateralei artiste Kovács Ildiko (în calitate de autoare și regizoare), au făcut și cu spectacolul *Crențuța* o delicată demonstrație de joacă pusă în slujba ideii de pace și de colaborare, de înfrățire între toți copiii lumii. Cu contribuția creatoare și a celorlalți artiști păpușari din teatru (Elena Preda, Mihai Costăchel, Victor Luca, Dumitru Matei, Ibică Leonte), beneficiînd de astă dată de colaborarea cu prestigioși artiști ieșeni — Natalia Dănăilă (în calitate de regizor) și Constantin Brehnescu (semnatarul scenografiei) —, echipa botoșăneană a oferit, cu piesa Adei Teodorescu *Trenulețul mult visat*, un spectacol agreabil, cu cîteva puncte de interes. Cuplul eroilor — o fetiță cu aptitudini de violonistă și un ursuleț aventurier, cu patima călătoriei în singe — trece printr-o serie de peripeții amuzante, dobîndind, în final, în urma călătoriei cu „trenulețul mult visat“, virtuțile care îi fac mai buni, mai înțelepți, mai ascultători, mai credincioși lor înșile și lumii din care fac parte. Mult farmec a adus reprezentației o debutantă, Aurica Dobrescu. Tinăra artistă minuitoare a întrupat cu admirabilă stăpînire a mijloacelor — voce, minuire, interpretare — pe dokofanul pui de urs, susținînd cu elan liric și cu haz aspirația acestuia spre evadarea din cotidian, în lumea plină de taine, necunoscută, a oamenilor.

La cei 30 de ani ai săi, trupa botoșăneană se află într-un moment de mobilizare a tuturor resurselor, demonstrînd elanuri tinerești. Îi dorim să așeze aceste calități la temelia viitoarelor spectacole, spre bucuria tinerelor generații.

V. D.